

Férfi sportingek, női sportbluzok nagy választékban Pollák Testvéreknel

olcsó árakon

Kerr nagyot csap a térdére:

— Igen, igen Móricz Zsigmond. Nagy ember. És van egy költőjük, aki mélyen, felejtethetetlenül hatott rám. — *Es ist der Ady...*

— És a többi, akiket Berlinben oly sokat játszottak?

Kerr mosolyog, de nem felel.

— Tehetséges fiataljaink nekünk is vannak — tereli el a beszélgetést.

— Itt van Horváth Ödön. Ne örüljön, nem magyar, már nem is tud magyarul, csak szarmazása és neve még a maguké, de a zsenije az már a — mienk. Meglepő volt az idén Neumeyer Fred bemutatkozása, azután Billinger és Barlach. Ezeket le kellene minden nyelvre fordítani. Technikában újak, de lelki tartalomban a föld, a proletár, a nép, az őserő irói, mint Móricz Zsigmond.

Kerr arcá átszellemül.

— És voltak megszámlálhatatlanul sokan — mondja csendesen, akiket el kellett sópörnöm. Hogy miért? Mert elvem a kritikában

az újnak újat egyengetni, de nem mindenit jónak találni, ami új.

— Az új irodalmi irányok — kérdezem Kerrt.

— Hihetetlen hullámzásokon ment keresztül a dráma Hauptmann és Ibsen naturalizmusa óta. Wedekind hozta meg a fordulatot és a — háboru, amelyből magától értetődően szakadt ki az ekszpresszionizmus. Sok előnye volt ennek az irányzatnak. Rövidítéseket hozott. Friss levegő csapott a gondolatokba. De mint költők nem voltak jók az ekszpresszionisták... Sokat improvizáltak... Valami haszon maradt belőlük... Bámulatos rendezőket termeltek... És az ekszpresszionista rendezők erősebbek lettek, mint költők...